

РЕШЕНИЕ

№ 8129

гр. София, 02.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 50 СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: ДЕСИСЛАВА ИВ. ТОДОРОВА

при участието на секретаря ЛИЛЯНА ЛЮБ. АНДОНОВА
като разглежда докладваното от ДЕСИСЛАВА ИВ. ТОДОРОВА Гражданско
дело № 20231110168568 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 124 и сл. от ГПК.

Производството е по реда на чл. 140, ал. 1-3 от ГПК. Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 410, ал.1, т.2 от КЗ, вр.чл. 49, вр. чл. 45, и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД от „З.а.д. „Б.В.И.Г.“ ЕАД срещу С.О. за заплащане на сумата 200,80 лв. за главница, представляваща платено от ищеца застрахователно обезщетение по застрахователна преписка, назована „щета №*****“ по договор за имуществена застраховка „Каско“ със срок на покритие 16.09.2022-15.09.2023 г. за настъпили имуществени вреди по лек автомобил „А. А5 С.“, рег. №*****, при пътно-транспортно произшествие от 24.03.2023 г. в *****, с посока на движение ул. „А.П.“ към бул. „Б.Б.“, ведно със законна лихва от дата на подаване на искова молба до окончателното ѝ изплащане; и сумата 5,05 лева - мораторна лихва за периода 07.10.2023-14.12.2023 г. Ищецът твърди, че на горепосочените дата и място е настъпило ПТП, при което л. а.„А. А5 С.“, рег. №*****, при движение по общински път попада в необезопасена и несигнализирана дупка на пътното платно, от което са причинени имуществени вреди върху автомобила. Твърди, че собственикът на увреденото МПС е застрахован при ищцовото дружество по имуществена застраховка „Каско“. Поддържа, че оценката на вредите възлиза на 200,80 лв., заплатени като застрахователно обезщетение по образуваната при ищеца застрахователна преписка. На осн. чл. 410, ал. 1 КЗ след заплащане на застрахователното обезщетение като застраховател встъпва в правата на застрахования, увреден от непозволено увреждане от ответника, който носи отговорност като стопанин на пътя. Претендира обезщетение за забава поради липса на плащане след регресна покана до ответника.

Ответникът оспорва по основание и размер иска. Счита, че за недоказано твърдението за наличие на застрахователно правоотношение предвид, че

представената полица не е подписана от застрахования; оспорва, че твърдяното увреждане е в резултат от покрит застрахователен риск, на осн. ОУ- гл. III, т. I6.3. Счита претенцията за недоказана, предвид противоречия между описаната фактическа обстановка в протокол за ПТП и уведомлението до застрахователя; липсва информация за вида гуми; липсва конкретика на мястото на настъпване на ПТП и оспорва механизма на настъпване на произшествието. Евертуално, на осн. чл. 51, ал. 2 от ЗЗД настоява съдът да намали обезщетението при условията на съпричиняване на вредоносния резултат от водача на л.а., който не се е движел с повишено внимание и автомобилът не е бил оборудван с подходящи за сезона гуми. Твърди, че в случая няма бездействие при стопанисване на пътя, а изпълнение на задължението за текуща поддръжка по договор, сключен между СО и „Т.Г.Х.“ АД.

Третото лице-помагач „Т.Г.Х.“ АД на страната на ответника оспорва иска като недоказан и неоснователен.

Съдът, като обсъди въведените в процеса факти с оглед на събраните по делото доказателства и поддържани доводи, преценени при условията на чл. 235, ал. 2 ГПК, по свое убеждение намира за установено от фактическа и правна страна следното:

На основание чл. 146, ал. 1, т. 3-4 от ГПК, прието е за безспорно и ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че пътят, на който се твърди да е настъпило процесното ПТП, е общински път; ищецът е заплатил вземането за главница за застрахователно обезщетение по силата на сключен договор за имуществена застраховка „Каско стандарт“ на лек автомобил „А. А5 С.“, рег. №*****.

Разпитан св. Р. С. – собственик на застрахования автомобил и водач по време на ПТП, чийто показания съдът цени при условията на чл. 172 от ГПК, като преки и непосредствени на очевидец, потвърждава твърденията на ищеца. При управление с процесния автомобил е преминал през необозначена и небезопасна дупка, като съобщава в детайли уврежданията. Пояснява, че е имало друг автомобил в негово ляво и не е могъл да избегне препятствието. Повикал е пътна полиция. Съдът възприема показанията на свидетеля за добросъвестни, логични и последователни.

От писмените доказателства – застрахователна полица №*****, със срок на покритие със срок на покритие 16.09.2022-15.09.2023 г., ведно с ОУ, уведомление за щета, фактури, във вр. договор за изработка /ремонт/ на процесния автомобил, Протокол за ПТП № *****/24.03.2023 г., съставен от мл. автоконтрольор С.А.; както и от заключение на СТЕ, се изяснява, че към датата на застрахователното събитие е действал валиден договор за имуществена застраховка, същото е покрит застрахователен риск по арг.-клауза „Пълно каско“, заявените щети се намират в пряка причинна връзка с механизма на настъпване на произшествието, а тяхната стойност по средни пазарни цени е сумата 244,37 лв. Съдът приема, че от събраните доказателства се изяснява по безспорен начин, че в срока на действие на застрахователния договор е настъпило застрахователно събитие – ПТП, при твърдения от ищеца механизъм. Следва да се отчете, че протоколът за ПТП, изготвен от органите на МВР в кръга на възложените им правомощия, съставлява официален свидетелстващ документ, поради което се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила относно удостоверените в него обстоятелства, пряко възприети от съставителя му, ако е съставен по предвидения в закона ред – арг. чл. 179 ГПК. В случая, представеният по делото протокол е изготвен от орган на полицията, посетил местопроизшествието след реализирането му. Протоколът обективира не само авторството на изявлението, датата и мястото на съставянето му, но и другите факти, непосредствено възприети от длъжностното лице, а

именно: мястото на настъпване на ПТП-то, наличието на дупка на пътното платно, факта, че същата не е сигнализирана и обезопасена, както и видимите вреди по автомобила. Предвид липсата на материална доказателствена сила на документа в частта на описания от съставителя механизъм на настъпване на ПТП-то, съдът анализира същия във връзка с останалите събрани по делото доказателства – писмени и гласни, които непротиворечиво установяват причините за настъпване на ПТП.

Общинските пътища са публична общинска собственост, съгласно чл. 8, ал. 3, вр. чл. 5, ал. 1, т. 2 от Закон за пътищата /ЗП/. Съгласно чл. 11 от Закона за общинската собственост, имоти и вещи -общинска собственост, се управляват в интерес на населението в общината, съобразно разпоредбите на закона и с грижата на добър стопанин, а съгласно чл. 31 от ЗП, ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществява от общините. Следователно С.О. като собственик на пътя, има нормативно определеното задължение да организира дейностите по поддържане уличното платно, незабавно да сигнализира в случай на възникнало препятствие в неговия обхват и да го отстрани в най-кратък срок. Но дори и да липсваха конкретни нормативни правила, поради общественото предназначение на общинските улици общината следва да осъществява дейности по тяхната поддръжка, като осигурява нормален достъп, проходимост и предвижване на пешеходци по тях. Тъй като общината като юридическо лице изпълнява своите задължения чрез възлагане на определена работа на определени физически лица, те носят деликтна отговорност, в случай че не са взели необходимите мерки за осигуряване на безопасността на движение по общинските улици и пътища. Не се твърди и не се доказва ремонтът на пътния участък да е извършен от третото лице-помагач, особено в контекста, че срокът за това видно от твърденията и доказателствата на ответника е до 30.04.2023 г., а датата на ПТП е по-рано, което на собствено основание потвърждава, че пътният участък не е поддържан и било необходимо неговото ремонтиране.

Съдът, като взе предвид изложеното, намира за доказано виновното неизпълнение на нормативно установеното задължение на ответника, чрез своите служители да осигурява безпрепятствено придвижване на гражданите на пътното платно при слизване от превозните средства. Безспорно по делото е обстоятелството, че са причинени имуществени вреди на лекия автомобил, застрахован при ищеца, от попадане в процесната неравност на пътния участък, стопанисван от ответника, която не е отстранил или сигнализирал като препятствие. Противопоставените от ответника възражения останаха недоказани и неоснователни. Ето защо съдът приема, че е установен фактическият състав по чл. 49 от ЗЗД. Ищецът е изпълнил задължението си да репарира вредите чрез заплащане на застрахователно обезщетение, с ликвидационните разноски, при което обезпечитално-гаранционната отговорност на ответника следва да бъде ангажирана, поради проявено от служителите му бездействие и неполагане на дължимата грижа, и следва да заплати паричното вземане за главница в предявения размер, съобразно съображенията по-горе за неговото определяне.

Търсеното парично задължение за главница е дължимо и изискуемо, и като законна последица от това се дължи поисканата законна мораторна лихва от датата на подаване на искова молба-15.12.2023 г., до окончателното изплащане на главницата.

Задължението на делинквента към застрахователя е задължение без срок за изпълнение, към което, с оглед регресния характер на вземането, не може да се приложи разпоредбата на чл. 84, ал. 3 от ЗЗД. Неотносим е моментът на извършеното плащане, което има значение само за възникване на регресното право, но не и за поставяне на длъжника в забава. Ищецът представя Покана изх. №2577/2023 г., връчена на ответника на 06.10.2023 г., с

която е отправил претенцията си за заплащане на регресното вземане за процесното ПТП. До края на съдебно дирене ответникът не е навел твърдения, нито е ангажирал доказателства за плащане на задължението си -по арг. от чл. 77 от ЗЗД, поради което съдът намира, че с получаване на поканата е изпаднал в забава за плащане на вземането на ищеца. Предвид това акцесорната претенция за лихва на ищеца е доказана по основание. Съобразно правомощието по чл. 162 от ГПК съдът определя размер на дължимата лихва за забава върху главницата за исковия период, възлизащ на сумата 5,05 лв., при което искът по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД следва бъде уважен в предявения размер.

При този изход на спора и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът следва да възстанови сторените от ищеца разноски за сумата общо 920 лв. за платени държавна такса, възнаграждение на вещо лице, свидетел и адвокат.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА С.О., с Булстат:*****, със седалище и адрес на управление: *****, да заплати на „З.е.а.д. „Б.В.И.Г.““ ЕАД, с ЕИК*****, със седалище и адрес на управление: *****, на основание чл. 410, ал.1, т.2 от КЗ, вр.чл. 49, вр. чл. 45 от ЗЗД, и чл. 86, ал.1 от ЗЗД, сумата 200,80 лева – главница, представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение по застрахователна преписка, назована „щета №*****“ по договор за имуществена застраховка „Каско Стандарт“ със срок на покритие 16.09.2022-15.09.2023 г., за настъпили имуществени вреди по МПС марка „А. А5“, модел С.“, с рег. №*****, при пътно-транспортно произшествие от 24.03.2023 г. в *****, с посока на движение ул. „А.П.“ към бул. „Б.Б.“, в резултат от преминаване през необезопасена и несигнализирана неравност на пътното платно; сумата 5,05 лева –мораторна лихва за периода 07.10.2023-14.12.2023 г.; ведно със законна лихва върху главницата, считано от 15.12.2023 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА С.О., с Булстат:*****, със седалище и адрес на управление: *****, да заплати на „З.е.а.д. „Б.В.И.Г.““ ЕАД, с ЕИК*****, със седалище и адрес на управление: *****, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата 920,00 лева – съдебни разноски.

Присъдените суми могат да бъдат платени от С.О. по банкова сметка на „З.е.а.д. „Б.В.И.Г.““ ЕАД с №IBAN:***** при „Б. ДСК“ АД

Решението е постановено при участието на трето лице-помагач „Т.Г.Х.“ АД, с ЕИК:*****, на страната на С.О..

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Претис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____